

Проект

Вноситься народними депутатами України

Яценюком А.П.

Тягнибоком О.Я.

Кличком В.В.

та іншими
всього 165 народними депутатами України

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін і доповнень до Конституції України щодо формування незалежної судової влади»

Верховна Рада України постановляє:

І. Внести до Конституції України (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 30, ст. 141) такі зміни:

1. У статті 55:

1) частину першу викласти у новій редакції:

«Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина, гарантовані Конституцією, законами України і міжнародними договорами, обов'язковими для України, захищаються судом.»

2) після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Кожному гарантується право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку компетентним, незалежним і безстороннім судом, встановленим законом.»

У зв'язку з цим частини другу – п'яту вважати відповідно частинами третьою – шостою.

2. Статтю 59 доповнити частинами третьою та четвертою такого змісту:

«Держава створює належні умови для функціонування адвокатури та забезпечує дотримання гарантій адвокатської діяльності.

Кримінально-процесуальний правовий порядок гарантує забезпечення ефективного захисту на засадах рівності і змагальності сторін на всіх стадіях кримінального провадження. Скорочена процедура, пов'язана з відмовою особи від права на судовий розгляд своєї справи з дослідженням доказів, гарантує право адвоката захисту на ефективну перевірку достовірності доказів, зібраних при досудовому розслідуванні.»

3. Статтю 61 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Ніхто не може бути вдруге засуджений чи покараний за злочин, за який він уже був засуджений чи виправданий, або кримінальне провадження було закрито відповідно до закону.»

У зв'язку з цим частину другу вважати відповідно частиною третьою.

4. У статті 62:

1) частину третю доповнити новим реченням такого змісту:

«Докази, отримані незаконним шляхом, не можуть бути покладені в основу обвинувального вироку суду.»

2) після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Кожен, кого засуджено за будь-який злочин має право на те, щоб його засудження і вирок були переглянуті вищою судовою інстанцією згідно з законом.»

У зв'язку з цим частину четверту вважати відповідно частиною п'ятою.

3) частину четверту після слів «завдану безпідставним» доповнити словами «чи несправедливим».

5. Частину другу статті 63 доповнити словами «та користування безоплатною допомогою перекладача, якщо він не розуміє державної мови або не говорить нею».

6. У статті 85:

1) пункт 26 частини першої вилучити;

2) пункт 27 частини першої викласти в новій редакції:

«27) визначення мережі, утворення, реорганізація та ліквідація судів загальної юрисдикції за поданням Вищої ради юстиції, встановлення чисельності суддів Верховного Суду України за поданням Голови Верховного Суду України;»

3) у пункті 28 частини першої слово «Конституційного» замінити словом «Верховного».

7. Статтю 92 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Виключно законами України утворюються, реорганізуються та ліквідовуються суди загальної юрисдикції, встановлюється їх мережа, порядок призначення на посаду професійного судді та припинення повноважень судді, а також чисельність суддів Верховного Суду України. Ці закони приймаються не менше як двома третинами конституційного складу Верховної Ради України.»

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою.

8. У частині другій статті 104 слово «Конституційного» замінити словом «Верховного»

9. У статті 106:

1) пункт 22 частини першої вилучити;

2) пункт 23 частини першої викласти в новій редакції:

« 23) вводить в дію рішення Вищої ради юстиції про призначення суддів на посади безстроково, звільнення їх з посад, переведення суддів у судах загальної юрисдикції»;

3) у частині четвертій цифри «22, 23» вилучити

10. У частині шостій статті 111 слово «Конституційного» замінити словом «Верховного»

11. У назві Розділу VIII слово «Правосуддя» замінити словами «Судова влада».

12. Статтю 124 викласти в новій редакції:

«Стаття 124. Судова влада реалізується шляхом здійснення правосуддя виключно судами, встановленими законом. Делегування функцій судів, а також їх привласнення іншими органами чи особами не допускається.

Юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі.

Народ безпосередньо бере участь у здійсненні правосуддя через народних засідателів і присяжних.

Судові рішення ухвалюються судами іменем України, мають бути обґрунтовані та оголошені публічно. Судові рішення є обов'язковими до виконання на всій території України і не можуть бути скасовані органами законодавчої та виконавчої влади, за винятком рішень про амністію, помилування та подібні заходи.

На суди покладається контроль за виконанням судових рішень, що входять до їх юрисдикції.

Законами України можуть бути встановлені процедури врегулювання спорів у позасудовому розгляді, в тому числі через органи добровільного врегулювання спорів, що не входять до системи судової влади.

Україна може визнати юрисдикцію Міжнародного кримінального суду на умовах, передбачених Римським Статутом Міжнародного кримінального суду від 17 липня 1998 року, та, відповідно, може надати згоду на обов'язковість цього міжнародного договору згідно з процедурою, встановленою Конституцією та законами України.»

13. Статтю 125 викласти в новій редакції:

«Стаття 125. Органами судової влади є Верховний Суд України та суди загальної юрисдикції, утворені законом.

Система судів загальної юрисдикції будується на засадах ефективності та доступності гарантованого державою права судового захисту. Утворення надзвичайних чи особливих судів не допускається. Для розгляду визначених законом окремих категорій справ можуть створюватись спеціалізовані суди.

Верховний Суд України є вищим судовим органом з розгляду справ, підсудних судам загальної юрисдикції. Верховний Суд України здійснює правосуддя, забезпечує однакове застосування законодавства всіма судами, визначає неврегульовані законом процедури розгляду судових справ, переглядає справи у зв'язку з винятковими обставинами у порядку,

встановленому процесуальним законом, переглядає справи у касаційному порядку у випадках, встановлених законом, переглядає справи у разі встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення міжнародних зобов'язань при вирішенні справи судом, дає обов'язкові для судів загальної юрисдикції роз'яснення з питань застосування законодавства, у разі необхідності визнає не чинними роз'яснення органів судів нижчих інстанцій та здійснює інші повноваження, надані йому законом.

Верховний Суд України є єдиним судом конституційної юрисдикції в Україні.

Юрисдикція Верховного Суду України не може бути обмежена.

Пленум Верховного Суду України на підставі рішень у судових справах у частині застосування правових норм надає висновки, обов'язкові для судів загальної юрисдикції при розгляді інших аналогічних справ та інших правозастосовних органів. Такі правові висновки мають бути доведені до відома населення у порядку, встановленому законом.»

14. Доповнити новою статтею 125-1 такого змісту:

«Стаття 125-1. Верховний Суд України у складі Пленуму Верховного Суду України вирішує питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України і дає офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

До повноважень Верховного Суду України у сфері конституційної юрисдикції належить:

1) вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність):

законів та інших правових актів Верховної Ради України;

актів Президента України;

актів Кабінету Міністрів України;

правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Ці питання розглядаються за зверненнями: Президента України; не менш як сорока п'яти народних депутатів України; Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини; Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

2) офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

З питань, передбачених цією статтею, Пленум Верховного Суду України ухвалює рішення, які є обов'язковими до виконання на території України, остаточними і не можуть бути оскаржені.

Верховний Суд України за зверненням Президента України або Кабінету Міністрів України дає висновки про відповідність Конституції України чинних міжнародних договорів України або тих міжнародних договорів, що вносяться до Верховної Ради України для надання згоди на їх обов'язковість.

За зверненням Верховної Ради України Верховний Суд України дає висновок щодо додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента України з поста в порядку імпичменту.

Закони та інші правові акти за рішенням Верховного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремій частині, якщо вони не відповідають Конституції України або якщо була порушена встановлена Конституцією України процедура їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності.

Закони, інші правові акти або їх окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Верховним Судом України рішення про їх неконституційність.

Матеріальна чи моральна шкода, завдана фізичним або юридичним особам актами і діями, що визнані неконституційними, відшкодовується державою у встановленому законом порядку.

Порядок організації і діяльності Верховного Суду України, процедура розгляду ним справ визначаються законом.»

15. Статтю 126 викласти в новій редакції:

«Стаття 126. Незалежність суддів та судової влади, створення умов для безстороннього і ефективного здійснення судочинства гарантується Конституцією та законами України.

Вплив на суддів у будь-який спосіб, втручання у здійснення правосуддя, неповага до суду забороняються і тягнуть юридичну відповідальність, встановлену законом.

Недоторканість суддів гарантується Конституцією та законами України. Без згоди Вищої ради юстиції щодо судді не може бути розпочато кримінальне провадження у справах, пов'язаних з виконанням посадових обов'язків, він не може бути затриманий, за винятком затримання на місці вчинення тяжкого насильницького злочину, чи заарештований до набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього.

Судді Верховного Суду України і судів загальної юрисдикції обіймають посади безстроково, до досягнення віку 65 років.

Суддя може бути звільнений з посади у разі:

- 1) подання суддею заяви про відставку або звільнення з посади за власним бажанням;
- 2) неможливості здійснення повноважень судді за станом здоров'я;
- 3) припинення громадянства судді або його виїзду на постійне проживання за межі України;
- 4) порушення суддею вимог щодо несумісності;
- 5) скоєння суддею вчинків, або його бездіяльність, що несумісні з виконанням суддівських функцій;
- 6) порушення суддею присяги;
- 7) в порядку імпичменту, визначеному законом.

Повноваження судді відповідно до закону припиняються у разі:

- 1) досягнення суддею 65 років;
- 2) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо судді;
- 3) смерті судді, набрання законної сили судовим рішенням про визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Повноваження судді можуть бути зупинені в порядку, передбаченому законом, у випадках кримінального провадження щодо судді, значного порушення дисциплінарних положень або несумісності, а також за заявою судді на час балотування на політичні посади.

Процедура імпічменту судді місцевого суду ініціюється не менш як 20 тисячами громадян України, що є членами територіальної громади, на територію якої поширюється юрисдикція відповідного суду, або не менш як 150 народними депутатами України. Рішення про імпічмент судді вважається прийнятим, якщо за нього на відповідному місцевому референдумі проголосували не менше 50 відсотків осіб, що взяли участь у місцевому референдумі, або відповідно не менше половини конституційного складу Верховної Ради України.

Процедура імпічменту судді апеляційного суду ініціюється не менш як 20 тисячами громадян України, що є членами територіальної громади, на територію якої поширюється юрисдикція відповідного суду, або не менш як 150 народними депутатами України. Рішення про імпічмент судді вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше половини конституційного складу Верховної Ради України.

Процедура імпічменту судді Верховного суду України чи вищого спеціалізованого суду ініціюється не менш як 150 народними депутатами України, а відповідне рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше 2/3 від конституційного складу Верховної Ради України.

Прийняття рішення про імпічмент судді тягне за собою припинення повноважень судді.

Суддя не може бути призначений або переведений на іншу посаду без його згоди, крім випадків, коли до нього вживаються дисциплінарні заходи або здійснюється реформування в організації судової системи.

Тлумачення закону, оцінювання фактів і доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не можуть бути приводом для кримінальної відповідальності, крім випадків злочинного наміру, а також для цивільної або дисциплінарної відповідальності судді, крім випадків злочинного наміру або грубої недбалості. Цивільна відповідальність судді може застосовуватись лише за позовом держави, у визначеному законом порядку, якщо це не впливає на незалежність суду.

Дисциплінарне провадження може бути ініційовано, якщо суддя не виконує обов'язки ефективно і належним чином. Процедура дисциплінарного провадження і пропорційні дисциплінарні санкції встановлюються законом.

Рішення про звільнення з посади судді, за виключенням рішення про звільнення з посади у порядку імпічменту, припинення або зупинення його повноважень, дисциплінарні покарання приймаються Вищою радою юстиції, і можуть бути оскаржені в судовому порядку відповідно до закону.

Судді та члени їх сімей, їх безпека та майно перебувають під особливим захистом держави.»

16. Статтю 127 викласти в новій редакції:

«Стаття 127. Правосуддя здійснюють професійні судді та, у визначених законом випадках, народні засідателі і присяжні.

Професійні судді не можуть належати до політичних партій та профспілок, брати участь у будь-якій політичній діяльності, мати представницький мандат, обіймати будь-які інші оплачувані посади, виконувати іншу оплачувану роботу, крім наукової, викладацької та творчої, входити до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства чи організації, що має на меті одержання прибутку.

На посаду судді може бути обраний громадянин України, не молодший тридцяти років, який має вищу юридичну освіту і стаж роботи у галузі права не менш як три роки, проживає в Україні не менш як десять років та володіє державною мовою. Для суддів окремих судових інстанцій законом можуть встановлюватись додаткові вимоги до віку, стажу та їх професійного рівня.

До суддів або кандидатів на посаду судді не допускається жодної дискримінації за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Суддя щорічно декларує свої та членів сім'ї доходи та видатки в порядку, встановленому законом. Доходи судді, одержані від іншої дозволеної законом діяльності, можуть бути обмежені суддівським самоврядуванням.

Захист професійних інтересів суддів здійснюється суддівським самоврядуванням. Судді вільні організовувати асоціації суддів чи інші організації та вступати до них для захисту своїх інтересів, вдосконалення професійної підготовки і збереження своєї судової незалежності.»

17. Статтю 128 викласти в новій редакції:

«Стаття 128. Обрання на посаду професійного судді здійснюється безстроково у порядку, визначеному Конституцією та законами України.

Обрання на посаду судді безстроково, звільнення його з посади, переведення до іншого суду загальної юрисдикції, припинення повноважень судді здійснюється на підставі рішення Вищої ради юстиції.

Після прийняття Вищою радою юстиції рішення про обрання судді, таке рішення підписує голова Вищої ради юстиції і невідкладно направляє його Президентові України.

Президент України протягом п'яти днів після отримання рішення про обрання судді зобов'язаний підписати його. Президент України не може відмовитися від підписання рішення Вищої ради юстиції про обрання суддів.

У випадку, якщо у встановлений строк Президентом України не підписано рішення Вищої ради юстиції про обрання судді, воно вступає в силу на наступний день після спливу строку, передбаченого частиною другою цієї статті, за підписом голови Вищої ради юстиції.

Після оголошення рішення про обрання на посаду судді суддя складає Присягу на засіданні Вищої ради юстиції.

Голова Верховного Суду України обирається на посаду та звільняється з посади шляхом таємного голосування Пленумом Верховного Суду України в порядку, встановленому законом.

Призначення суддів на інші адміністративні посади в судах загальної юрисдикції здійснюються органами суддівського самоврядування в порядку, встановленому з'їздом суддів України.»

18. Статтю 129 викласти в новій редакції:

«Стаття 129. Судочинство здійснюється суддею одноособово, колегією суддів чи судом присяжних.

Судді зобов'язані здійснювати правосуддя незалежно, виходячи виключно з оцінки фактів, відповідно до свідомого розуміння права, на підставі закону, незалежно від стороннього впливу, спонукання, тиску, загроз чи втручання, прямого чи опосередкованого, що здійснюється з будь-якої сторони та з будь-якою метою.

При здійсненні судочинства судді повинні:

захищати права та свободи всіх осіб однаково поважаючи їхню гідність;
діяти незалежно та неупереджено, забезпечувати сторонам можливість бути об'єктивно вислуханими, подавати суду свої докази і доводити їх переконливість, пояснювати за потреби процедурні питання;

розглядати кожну справу справедливо з належною ретельністю та впродовж розумного строку;

давати чіткі обґрунтування прийнятих рішень простою та зрозумілою мовою;

приймати рішення у справах, переданих їм на розгляд. Відмовитись від справи або її розгляду суддя може лише з поважних причин і на підставі закону;

дотримуватися всіх вимог справедливості, об'єктивно і повно розглядати усі звинувачення про порушення прав сторін або свідків, включаючи доводи про неправильне трактування доказів чи свідчень;

виказувати повагу до членів адвокатури, експертів, прокурорів, публічних обвинувачів та присяжних.

Розподіл справ серед суддів суду здійснюється на основі об'єктивних попередньо встановлених критеріїв для забезпечення права на незалежність та неупередженість суддів, без впливу сторін чи інших осіб, зацікавлених у результатах розгляду справи.

Ніхто не вправі вилучити справу у судді без поважних причин. Рішення про це може прийняти лише орган судової влади на підставі закону та за прозорою процедурою.

Рішення судів не можуть бути переглянуті, за виключенням апеляційного та касаційного судового перегляду або відновлення провадження у справі у встановленому законом порядку.

Держава гарантує належне і правильне виконання судових рішень.»

19. Статтю 130 викласти в новій редакції:

«Стаття 130. Забезпечення суддів адекватними засобами для належного відкриття провадження, які б створювали відповідні умови для незалежної, гідної та ефективної роботи суддів, належний судовий та адміністративний персонал і достатній поточний бюджет є обов'язком і пріоритетом держави.

Суддівська винагорода має бути достатньою для забезпечення його економічної незалежності і не може бути зменшена протягом роботи судді на посаді.

У Державному бюджеті України окремо визначаються видатки на утримання Верховного Суду України, судів загальної юрисдикції та органів, які забезпечують їх діяльність. Бюджетний запит на черговий фінансовий рік вноситься до Верховної Ради України щодо судів загальної юрисдикції та органів, що забезпечують їх діяльність Вищою радою юстиції, а щодо Верховного Суду України – головою цього суду. Фінансування судів загальної юрисдикції та їх матеріально-технічне забезпечення здійснює Державна судова адміністрація України.

Для здійснення контролю за організацією діяльності судів та вирішення інших питань внутрішньої діяльності судів діє суддівське самоврядування.

Вищим органом суддівського самоврядування є з'їзд суддів України, до відання якого належить забезпечення захисту незалежності суддів, призначення частини членів Вищої Ради юстиції, призначення керівників Державної судової адміністрації України та Національної школи суддів, встановлення правил професійної етики, контролю їх дотримання та інші повноваження, віднесені законом до внутрішньої діяльності судів. З'їзд суддів України виключно встановлює організаційні структури суддівського самоврядування, компетенцію, правила їх діяльності та формування.»

20. Статтю 131 викласти в новій редакції:

«Стаття 131. Вища рада юстиції є органом, який забезпечує формування професійного суддівського корпусу. Вища рада юстиції приймає рішення про обрання суддів, притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності та їх звільнення, зупинення повноважень, погодження на проведення кримінального провадження, затримання чи арешт до набрання законної сили обвинувальним вироком. Вища рада юстиції здійснює інші повноваження, визначені Конституцією.

Вища рада юстиції складається з п'ятнадцяти членів. П'ять членів Вищої ради юстиції призначає Верховна Рада України, десять – з'їзд суддів України.

Членом Вищої ради юстиції з числа тих, що призначаються Верховною Радою України, можуть бути особи, які мають вищу юридичну освіту, не менше 15 років стажу роботи за фахом або науковий ступінь кандидата чи доктора юридичних наук. Членом Вищої ради юстиції з числа тих, що призначаються з'їздом суддів України, можуть бути особи, які мають вищу юридичну освіту, не менше 15 років стажу роботи суддею або судді Верховного суду України у відставці.

Строк повноважень члена Вищої ради юстиції становить три роки з дня призначення. Не допускається призначення тієї ж особи на наступний трирічний строк.

Члени Вищої ради юстиції здійснюють свої повноваження на постійній основі і не можуть суміщати виконання своїх обов'язків з участю у будь-якій політичній діяльності, мати представницький мандат, обіймати будь-які інші оплачувані посади, виконувати іншу оплачувану роботу, крім наукової, викладацької і творчої. Члени Вищої ради юстиції на час здійснення повноважень відраджуються до Ради і не можуть виконувати професійних повноважень за основним місцем роботи, яке зберігається за ними.

Голова Вищої ради юстиції обирається Вищою радою юстиції більшістю від її загального складу строком на один рік. Одна і та ж особа не може бути обрана Головою Вищої ради юстиції два строки поспіль.

У засіданнях Вищої ради юстиції з правом дорадчого голосу можуть брати участь голова Верховного Суду України та Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.»

21. У частині другій статті 137 слово «Конституційного» замінити словом «Верховного».

22. Розділ XII (Статті 147-153) вилучити

23. У статті 159 слово «Конституційного» замінити словом «Верховного»

24. У Розділі XV:

1) пункт 6 викласти в новій редакції:

«6. Конституційний Суд України припиняє свою діяльність з моменту набрання чинності цією Конституцією. Функції Конституційного Суду України переходять до Верховного суду України.»

2) пункт 9 доповнити словами «але не довше, ніж до 1 січня 2014 року»;

3) доповнити пунктом 17 такого змісту:

«17. Після внесення до Конституції України змін Законом України «Про внесення змін і доповнень до Конституції України щодо формування незалежної судової влади»:

1) Судді судів загальної юрисдикції, призначені на посаду професійного судді вперше до внесення змін до Конституції України цим законом, продовжують здійснювати свої повноваження до закінчення строку, на який їх призначено. Подальше призначення цих суддів безстроково здійснюється відповідно до цієї Конституції.

Призначення суддів, які були призначені на посаду вперше до внесення змін до Конституції України цим Законом, якщо в них на момент набрання ним чинності закінчився п'ятирічний строк перебування на посаді судді (у разі, якщо вони на день внесення змін до Конституції України цим Законом в установленому законом порядку звернулися щодо їх рекомендації для обрання на посади суддів безстроково), здійснюється відповідно до цієї Конституції;

2) Повноваження Президента України щодо призначення судді на посаду вперше, передбачені частиною першою статті 128 Конституції України (в редакції від 28 червня 1996 року), продовжують застосовуватися до осіб, щодо яких на день внесення змін до Конституції України внесено подання Вищої ради юстиції про призначення на посаду судді вперше, та осіб, які на день внесення змін до Конституції України склали кваліфікаційний іспит, у разі якщо такі особи відповідають вимогам частини третьої статті 127 Конституції України (в редакції 28 червня 1996 року).

3) Судді, призначені на посаду професійного судді вперше, можуть бути звільнені з посади, їх повноваження можуть бути припинені або зупинені на підставах та в порядку, передбачених цією Конституцією.

4) Судді судів загальної юрисдикції, обрані безстроково, продовжують здійснювати свої повноваження до їх звільнення з посад чи припинення їх повноважень на посадах з підстав, передбачених статтею 126 цієї Конституції. На них поширюється положення щодо зупинення їх повноважень на підставах, передбачених цією Конституцією протягом двох місяців з дня внесення цим Законом змін до Конституції України..

5) Вища рада юстиції формується відповідно до цієї Конституції протягом двох місяців з дня внесення цим Законом змін до Конституції України.

Вища рада юстиції, сформована до внесення цим Законом змін до Конституції України, здійснює свої повноваження, визначені законами України «Про Вищу раду юстиції» і «Про судоустрій і статус суддів», до сформування складу Вищої ради юстиції відповідно до цієї Конституції, але не довше трьох місяців.

Верховна Рада України продовжує здійснювати повноваження, передбачені частиною третьою статті 126 Конституції України (в редакції 28 червня 1996 року) до сформування складу Вищої ради юстиції відповідно до цієї Конституції України, але не довше трьох місяців.

Подання щодо звільнення з посад суддів судів загальної юрисдикції, які внесені на розгляд Президента України до внесення цим Законом змін до Конституції України, розглядаються Президентом України; будь-які додаткові матеріали при цьому не подаються.

6) Матеріали щодо надання згоди на затримання чи арешт судді суду загальної юрисдикції, які на момент сформування Вищої ради юстиції відповідно до цієї Конституції, не розглянуті Верховною Радою України, невідкладно передаються до Вищої ради юстиції.

7) Законопроект про затвердження мережі судів подається Президентом України до парламенту у встановленому цією Конституцією України порядку не пізніше ніж через три місяці з дня формування складу Вищої ради юстиції з урахуванням усіх судів, утворених на день внесення змін до Конституції України. У разі необхідності разом з законопроектом подаються законопроекти про утворення, реорганізацію, ліквідацію судів.

8) Протягом трьох місяців внести відповідні зміни до Законів України «Про судоустрій і статус суддів», «Про Вищу раду юстиції», «Про

прокуратуру» та до процесуальних кодексів з урахуванням пропорцій новостворених органів суддівського самоврядування .

Верховний Суд України здійснює повноваження, передбачені цією Конституцією і у двомісячний термін скликає та проводить з'їзд суддів України для формування визначених Конституцією органів за представництвом суддів усіх судів України.»

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

**Голова Верховної Ради
України**